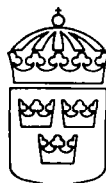

Trafikutskottets betänkande

1988/89:TU4

Instansordningen enligt yrkestrafiklagstiftningen,
m.m.

1988/89
TU4

Sammanfattning

I propositionen föreslås bl.a. att instansordningen för beslut enligt yrkestrafiklagen som huvudregel skall vara länsstyrelsen–kammarrätten–regeringsrätten i stället för som nu länsstyrelsen–transportrådet–regeringen. Förslaget skall ses mot bakgrund av bl.a. att Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna hösten 1987 avgjorde ett mål mot Sverige angående yrkestrafiktillstånd ("fallet Pudas"). Beslut om beviljande av tillstånd till linjetrafik och om omprövning av sådana tillstånd skall dock enligt propositionen alltiämt få överklagas hos transportrådet och regeringen.

I en fp-motion yrkas avslag på den sålunda föreslagna undantagsregeln.

Utskottet tillstyrker emellertid samtliga lagförslag i propositionen och avstyrker fp-motionen.

Lagförslagen i övrigt avser främst instansordningen enligt lagen om transportförmedling och lagen om biluthyrning. För närvarande får beslut enligt dessa lagar överklagas hos transportrådet och regeringen. Enligt propositionen bör instansordningen i fortsättningen vara länsstyrelsen–kammarrätten–regeringsrätten.

Till betänkandet är fogat en gemensam m- och fp-reservation samt två särskilda yttranden av m- och fp-ledamöterna resp. vpk-ledamoten.

Propositionen

I proposition 1988/89:26 föreslår regeringen (kommunikationsdepartementet) riksdagen att anta inom kommunikationsdepartementet upprättade förslag till

1. lag om ändring i yrkestrafiklagen (1988:263),
2. lag om ändring i lagen (1988:266) om ändring i lagen (1985:449) om rätt att driva viss linjetrafik,
3. lag om ändring i lagen (1979:560) om transportförmedling,
4. lag om ändring i lagen (1979:561) om biluthyrning.

Lagförslagen har tagits in som *bilaga* till detta betänkande.

1988/89:T3 av Kenth Skårvik m.fl. (fp) vari yrkas att riksdagen med avslag på propositionen i denna del beslutar att beslut rörande ansökningar om tillstånd till linjetrafik och beslut rörande omprövningen av sådana tillstånd skall få överklagas hos kammarrätten.

Bakgrund

Riksdagen antog i april innevarande år en ny yrkestrafiklag (prop. 1987/88:78, TU 15, rskr. 166). Den nya lagen avser sådan yrkesmässig trafik som innebär att främst personbilar, lastbilar och bussar jämte förare mot betalning ställs till allmänhetens förfogande för transport av personer eller gods. Yrkesmässig trafik kan enligt lagen drivas som linjetrafik, taxitrafik, beställningstrafik med buss och godstrafik. Lagen träder i kraft den 1 januari 1989 och innebär främst en fortsatt avreglering av den yrkesmässiga trafiken. Behovsprövningen, som tidigare avskaffats för godstransporterna, slopas även för persontransporterna. Taxitrafik och beställningstrafik med bussar kommer härigenom att kunna bedrivas i en i princip fri konkurrens. För taxis vidkommande träder dock reformen i kraft först den 1 juli 1990. För linjetrafiken innebär den nya lagen en förenklad reglering. Konkurrensskyddet för trafikhuvudmännens linjetrafik och för SJ:s persontrafik på järnväg bevaras emellertid i princip, eftersom behovsprövningen av linjetrafiken ersätts av en s.k. skadlighetsprövning.

Kravet på trafiktillstånd – som gäller för all yrkesmässig trafik och som förutsätter en prövning av sökandenas lämplighet – ligger fast och lämplighetskraven skärps.

I samband med den nya yrkestrafiklagen antog riksdagen också vissa följdändringar i annan lagstiftning på yrkestrafikområdet. Det gällde bl.a. lagen (1979:561) om biluthyrning. Ändringen innebär i huvudsak att behovsprövningen för bussuthyrningsrörelser avvecklas. Tillstånd krävs emellertid även i fortsättningen för bil- och bussuthyrningsrörelser och lämplighetskraven skärps.

Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna avgjorde hösten 1987 ett mål mot Sverige angående yrkestrafiktillstånd ("fallet Pudas"). Domstolen fann att återkallelse av ett sådant tillstånd – i det aktuella fallet tillstånd till linjetrafik för persontransporter – angick tillståndshavarens civila rättigheter och skyldigheter. Härav följde enligt domstolens bedömning att återkallelsefrågan enligt artikel 6 i den Europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna måste kunna prövas av domstol.

I proposition 1987/88:78 erinrade föredragande departementschefen om denna domstolsbedömning och framhöll att det finns skäl som talar för att beslut som rör yrkestrafiktillstånd i fortsättningen skall kunna överklagas till kammarrätten. Han ansåg dock att den frågan borde övervägas ytterligare. I avvaktan på sådana överväganden lämnades i propositionen inte några förslag om hur instansordningen i yrkestrafiklagstiftningen slutligen bör utformas.

I den proposition som utskottet nu har att behandla erinrar föredraganden

om att den nya lagen (1988:205) om rättsprövning av vissa förvaltningsbeslut trädde i kraft den 1 juni 1988. Genom lagen öppnas möjlighet till prövning i regeringsrätten av sådana beslut av regeringen och andra myndigheter som i enlighet med Europadomstolens tolkning av artikel 6 måste kunna prövas av domstol. Den nya lagen är tidsbegränsad och gäller till utgången av år 1991. Avsikten är att det småningom direkt i de författningar som reglerar tillståndsförfaranden m.m. skall föras in bestämmelser om domstolsprövning som tillgodose Europadomstolens krav.

Vidare erinras i propositionen om att riksdagen år 1984 antog riktlinjer för regeringens befattning med besvärssärenden (prop. 1983/84:120, KU 23, rskr. 250). Enligt dessa riktlinjer är utgångspunkten att överklagande normalt inte skall kunna ske till regeringen annat än när det behövs en politisk styrning av praxis. I fall där prövningens huvudsakliga funktion är att tillgodose ett rättsskyddsbehov bör regeringen vara besvärnsinstans endast om det inte går att ordna en tillräckligt kvalificerad överprövning på en lägre nivå. Regeringen bör alltså enligt riktlinjerna helst inte pröva överklaganden av beslut, om en politisk styrning inte behövs eller är önskvärd.

Mot bakgrund av det sagda finner föredraganden starka skäl tala för att instansordningen i yrkestrafiklagstiftningen nu anpassas till Europakonventionens krav och till de nämnda riktlinjerna för regeringens befattning med besvärssärenden.

Propositionens förslag i huvuddrag

Propositionen innehåller förslag till ändringar i den nya yrkestrafiklagen (1988:263), i lagen (1988:266) om ändring i lagen (1985:449) om rätt att driva viss linjetrafik, i lagen (1979:560) om transportförmedling samt i lagen (1979:561) om biluthyrning.

Förslagen till ändringar i den nya yrkestrafiklagen innebär i huvudsak att instansordningen för beslut enligt den lagen skall vara länsstyrelsen–kammarrätten–regeringsrätten i stället för som nu länsstyrelsen–transportrådet–regeringen. Beslut i frågor om beviljande av tillstånd till linjetrafik och om omprövning av sådana tillstånd enligt lagens 8 resp. 11 §§ – som förutsätter en prövning av trafikens eventuella ekonomiska skadlighet för järnvägstrafik och trafik i huvudmannaregi – skall dock alltjämt få överklagas hos transportrådet, i fall då rådet inte självt utgör första instans, och hos regeringen. (Transportrådet är enligt nuvarande ordning tillståndsmyndighet för linjetrafik som rör mer än ett län och föreslås få den rollen även efter den nya yrkestrafiklagens ikraftträdande.) Undantagen från den föreslagna nya huvudregeln i fråga om instansordningen skall enligt föredraganden ses mot bakgrund av att skadlighetsprövningen enligt den nya yrkestrafiklagen har starka trafikpolitiska inslag. Undantagen bör enligt propositionen gälla tills vidare. När den nya lagen har varit i kraft under några år och praxis hunnit stabiliseras, kan på nytt övervägas – framhåller föredraganden – om regeringen kan befrias även från dessa tillståndsärenden.

Lagen om ändring i lagen om rätt att driva viss linjetrafik, som riksdagen antog i samband med den nya yrkestrafiklagen, föreslås ändras så att transportrådets beslut om rätt för en trafikhuvudman att utan tillstånd få

driva länsgränsöverskridande linjetrafik skall få överklagas hos kammarrätten.

Lagarna om transportförmedling och om biluthyrning föreslås ändras så att instansordningen blir länsstyrelsen–kammarrätten–regeringsrätten. För närvarande får beslut enligt dessa lagar överklagas hos transportrådet och regeringen.

Bestämmelserna om åtgärder i anledning av en tillståndshavares dödsfall eller konkurs flyttas enligt propositionens förslag till yrkestrafiklagen samt lagarna om transportförmedling och biluthyrning från resp. tillämpningsföreskrifter.

Slutligen föreslås vissa förtydliganden i övergångsbestämmelserna till den nya yrkestrafiklagen.

Lagarna om ändring i yrkestrafiklagen, lagen om biluthyrning och lagen om transportförmedling föreslås träda i kraft den 1 januari 1989. I fråga om tillstånd till taxitrafik bör dock enligt propositionen gällande ordning bestå till den 1 juli 1990. Ändringen i lagen om ändring i lagen om rätt att driva viss linjetrafik föreslås träda i kraft den 1 juli 1989.

Utskottet

I motion T3 (fp) yrkas att riksdagen med avslag på propositionen i denna del beslutar att beslut rörande ansökningar om *tillstånd till linjetrafik* och beslut rörande omprövningen av sådana tillstånd skall få överklagas hos kammarrätten. Motionärerna säger sig ha noterat att propositionen håller möjligheten öppen att framöver införa en rätt att till kammarrätten överklaga sådana beslut. Någon nödvändig och principiellt grundad motsättning mellan trafikpolitiken och en instansordning innefattande kammarrätten finns uppenbarligen inte enligt regeringens mening, framhåller motionärerna.

Utskottet tillstyrker den av regeringen föreslagna huvudregeln att instansordningen för beslut enligt yrkestrafiklagen skall vara länsstyrelsen–kammarrätten–regeringsrätten.

Vad gäller de av regeringen föreslagna undantagen från huvudregeln delar utskottet föredragandens uppfattning att beslut i frågor om beviljande av tillstånd till linjetrafik och om omprövning i vissa fall av sådana tillstånd rymmer starka trafikpolitiska inslag. Vid sådan tillståndsprövning skall ju – som framgår av redogörelsen ovan – beaktas om linjetrafiken kan medföra ekonomisk skada för järnvägstrafik eller för trafik i huvudmannaregi. I likhet med föredraganden finner utskottet det därför för sin del lämpligt att regeringen, åtminstone till dess praxis på grundval av den nya yrkestrafiklagen hunnit stabilisera sig, behålls som slutinstans för ifrågakvarande beslut.

Med det sagda avstyrker utskottet motionen och tillstyrker propositionen i motsvarande del.

De i propositionen framlagda lagförslagen har inte heller i övrigt givit utskottet anledning till erinran eller särskilt uttalande. De tillstyrks följaktligen.

Utskottet hemställer

1. beträffande *tillstånd till linjetrafik*

att riksdagen med avslag på motion 1988/89:T3 antar det genom propositionen framlagda förslaget till lag om ändring i yrkestrafiklagen (1988:263) såvitt avser 23 §.

2. beträffande *propositionen i övrigt*

att riksdagen antar det under moment 1 nämnda lagförslaget, i de delar det ej omfattas av vad utskottet där hemställt, samt de genom propositionen framlagda förslagen till lag om ändring i lagen (1988:266) om ändring i lagen (1985:449) om rätt att driva viss linjetrafik, lag om ändring i lagen (1979:560) om transportförmedling och lag om ändring i lagen (1979:561) om biluthyrning.

Stockholm den 22 november 1988

På trafikutskottets vägnar

Birger Rosqvist

Närvarande: Birger Rosqvist (s), Rolf Clarkson (m), Ove Karlsson (s), Olle Östrand (s), Kenth Skårvik (fp), Anna Wohlin-Andersson (c), Sven-Gösta Signell (s), Görel Bohlin (m), Sten-Ove Sundström (s), Sten Andersson i Malmö (m), Hugo Bergdahl (fp), Elving Andersson (c), Viola Claesson (vpk), Roy Ottosson (mp), Jarl Lander (s), Yngve Wernersson (s) och Anneli Hulthén (s).

Reservation

Tillstånd till linjetrafik (mom. 1)

Rolf Clarkson (m), Kenth Skårvik (fp), Görel Bohlin (m), Sten Andersson i Malmö (m) och Hugo Bergdahl (fp) anser

dels att den del av utskottets yttrande som på s. 4 börjar med "Vad gäller" och slutar med "motsvarande del" bort ha följande lydelse:

Från rättssäkerhetssynpunkt framstår det enligt utskottets mening som betänkligt att undanta beslut om tillstånd till linjetrafik och om omprövning av sådana tillstånd från den domstolsprövning av beslut i övrigt enligt yrkestrafiklagstiftningen som regeringen nu vill säkerställa. Utskottet kan därför inte tillstyrka regeringens förslag i denna del. Utformningen av ifrågavarande lagrum – 23 § i förslaget till lag om ändring i yrkestrafiklagen (1988:263) – i övrigt har emellertid inte givit utskottet anledning till erinran. Med det sagda tillstyrker utskottet motionen och förordar att 23 § får den lydelse som framgår av utskottets hemställan.

dels att utskottets hemställan under 1 bort ha följande lydelse:

1988/89:TU4

1. beträffande *tillstånd till linjetrafik*

att riksdagen med anledning av propositionen i denna del och med bifall till motion 1988/89:T3 antar 23 § i det genom propositionen framlagda förslaget till lag om ändring i yrkestrafiklagen (1988:263) med följande såsom *utskottets förslag* betecknade lydelse:

Regeringens förslag

Utskottets förslag

23 §

Tillståndsmyndighetens beslut enligt denna lag får överklagas hos kammarrätten, *om inte något annat anges i andra stycket*. Beslut om varning får inte överklagas.

Länsstyrelsens beslut i frågor om beviljande av tillstånd till linjetrafik och om omprövning av tillstånd enligt 11 § får överklagas hos transportrådet. Transportrådets beslut i sådana frågor får överklagas hos regeringen.

Tillståndsmyndighetens beslut enligt denna lag får överklagas hos kammarrätten. Beslut om varning får inte överklagas.

Särskilda yttranden

1. Tillstånd till linjetrafik och propositionen i övrigt (mom. 1 och 2)

Rolf Clarkson (m), Kenth Skårvik (fp), Görel Bohlin (m), Sten Andersson i Malmö (m) och Hugo Bergdahl (fp) anför:

Propositionen innehåller inte några förslag om yrkestrafiklagstiftningens materiella innehåll. Vi har därför inte kunnat väcka några motioner som rör sådana frågor. Vi vidhåller dock vår inställning att den avreglering av yrkestrafiken varom riksdagen beslutade i våras inte är tillräckligt långtgående. Enligt vår mening bör sålunda även linjetrafiken kunna bedrivas i en princip fri konkurrens. Bestämmelserna i 8 och 11 §§ i den nya yrkestrafiklagen om skadlighetsprövning i samband med beslut om beviljande av tillstånd till linjetrafik och vid omprövning av sådana tillstånd bör därför utgå.

Vi vidhåller också vår inställning att lämplighetsprövningen enligt yrkestrafiklagstiftningen inte bör omfatta juridiska personer. Sådan prövning bör vidare enligt vår mening endast omfatta faktorer av betydelse för passagerarnas säkerhet och för trafiksäkerheten.

2. Tillstånd till linjetrafik och propositionen i övrigt (mom. 1 och 2) 1988/89:TU4

Viola Claesson (vpk) anför:

Vpk har avstått från att väcka någon motion med anledning av förevarande proposition. Skälet är att propositionen inte innehåller några förslag om yrkestrafiklagstiftningens materiella innehåll. I den frågan vidhåller vi vår inställning att yrkestrafiken inte bör avregleras. Vi har dock ingen erinran mot att lämplighetskraven skärps.

1 Förslag till

Lag om ändring i yrkestrafiklagen (1988:263)

Härigenom föreskrivs i fråga om yrkestrafiklagen (1988:263)

dels att nuvarande 23 och 24 §§ skall betecknas 24 och 25 §§ samt nuvarande punkt 7 i övergångsbestämmelserna skall betecknas punkt 9,

dels att 4, 13 och 18 §§ samt punkterna 3 och 4 i övergångsbestämmelserna skall ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 23 § skall sättas närmast före 24 §,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 23 §, och närmast före 23 § en ny rubrik samt i övergångsbestämmelserna två nya punkter, 7 och 8, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

Frågor om trafiktillstånd prövas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Frågor om trafiktillstånd prövas av länsstyrelsen i det län där sökanden är kyrkobokförd eller, om sökanden är en juridisk person, där företagets ledning finns. Frågor om tillstånd till linjetrafik som berör flera län skall dock prövas av transportrådet.

13 §

Om tillståndshavaren dör, övergår tillståndet på dödsboet. Om tillståndshavaren försätts i konkurs, övergår tillståndet på konkursboet. Tillståndet gäller under högst ett år räknat från dödsfallet eller konkursbeslutet. För verksamheten skall det finnas en föreståndare som har godkänts av tillståndsmyndigheten. I fråga om denne skall 6 § första stycket tillämpas.

Om en föreståndare inte har anmälts till tillståndsmyndigheten inom två månader från dödsfallet eller konkursbeslutet, upphör tillståndet. Detsamma gäller om föreståndaren inte godkänns och en annan föreståndare inte anmäls inom den tid som tillståndsmyndigheten bestämmer. Godkänns inte heller den andre föreståndaren, upphör tillståndet att gälla tre veckor efter det att beslutet härom har vunnit laga kraft.

18 §

Frågor om återkallelse av trafik-tillstånd eller om varning prövas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Frågor om återkallelse av trafik-tillstånd eller om varning prövas av den myndighet som har meddelat tillståndet.

23 §

Överklagande

Tillståndsmyndighetens beslut enligt denna lag får överklagas hos kammarrätten, om inte något annat anges i andra stycket. Beslut om varning får dock inte överklagas.

Länsstyrelsens beslut i frågor om beviljande av tillstånd till linjetrafik och om omprövning av tillstånd enligt 11 § får överklagas hos transportrådet. Transportrådets beslut i sådana frågor får överklagas hos regeringen.

3. Om det i ett trafiktillstånd som har meddelats enligt den äldre lagen har föreskrivits att tillståndet gäller endast under viss tid eller, när det gäller tillstånd till beställningstrafik för persontransporter med lättare fordon, viss näringsverksamhet eller vissa transporter, skall föreskriften fortfarande gälla. Även övriga villkor och begränsningar som har föreskrivits i ett tillstånd till beställningstrafik för persontransporter med lättare fordon skall fortfarande gälla, dock längst till utgången av juni 1990.

3. Om det i ett trafiktillstånd som har meddelats enligt den äldre lagen har föreskrivits att tillståndet gäller endast under viss tid eller, när det gäller tillstånd till beställningstrafik för persontransporter med lättare fordon, viss näringsverksamhet eller vissa transporter, skall föreskriften fortfarande gälla. Även övriga villkor och begränsningar som har föreskrivits i ett tillstånd till beställningstrafik för persontransporter med lättare fordon skall fortfarande gälla, dock längst till utgången av juni 1990. *I fråga om tillstånd till linjetrafik som gäller vid ikraftträdandet skall villkor som är ägnade att motverka sådan skada som avses i 8 § fortfarande gälla.*

4. I fråga om tillstånd till taxitrafik gäller, utöver vad som föreskrivs i den nya lagen, följande bestämmelser fram till utgången av juni 1990.

a) Tillstånd får ges endast om den avsedda trafiken behövs och i övrigt är lämplig. Taxa får föreskrivas.

b) Tillståndshavaren är skyldig att på de villkor som gäller för trafiken transportera personer och resgods (trafikeringsplikt).

c) Ett tillstånd får överlåtas på någon annan endast om det finns synnerliga skäl.

d) Bestämmelsen i a) första meningen skall tillämpas även när antalet fordon i trafiken utökas och när ett tillstånd överläts. När ett tillstånd överläts skall även bestämmelserna i den nya lagen om trafiktillstånd tillämpas.

e) Tillståndshavare som bryter mot föreskrift om taxa eller trafikeringsplikt skall dömas till böter.

f) I stället för vad som föreskrivs i 4 § skall frågor om trafiktillstånd prövas av länsstyrelsen i det län där trafikområdet skall finnas.

g) I stället för vad som föreskrivs i 23 § första stycket första meningen

gäller att länsstyrelsens beslut får överklagas hos transportrådet och transportrådets beslut hos regeringen.

7. Har före den nya lagens ikraftträdande en ansökan om trafiktillstånd gjorts hos en länsstyrelse som enligt yrkestrafikförordningen (1979: 871) är behörig att pröva ansökningen, skall ansökningen prövas av den länsstyrelsen även om den inte är behörig enligt den nya lagen.

8. Ärenden som avser överklagande av länsstyrelsens beslut och som inte har avgjorts före ikraftträdandet skall, om överklagandet enligt den nya lagen skall prövas av kammarrätten, vid ikraftträdandet överlämnas dit. Överklaganden av beslut som transportrådet har meddelat före ikraftträdandet skall även därefter prövas av regeringen.

2 Förslag till
Lag om ändring i lagen (1988:266) om ändring i lagen
(1985:449) om rätt att driva viss linjetrafik

1988/89:TU4
Bilaga

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1988:266) om ändring i lagen
(1985:449) om rätt att driva viss linjetrafik

dels att 2 § skall ha följande lydelse,

dels att i lagen skall införas en ny paragraf, 8 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Om det finns särskilda skäl, får
*regeringen eller den myndighet som
regeringen bestämmer* besluta att
en trafikhuvudman får utan till-
stånd driva linjetrafik på bestämda
linjer som sträcker sig från det län
där huvudmannskapet gäller in i
ett angränsande län.

Om det finns särskilda skäl, får
transportrådet besluta att en trafik-
huvudman får utan tillstånd driva
linjetrafik på bestämda linjer som
sträcker sig från det län där huvud-
mannskapet gäller in i ett angrän-
sande län.

8 §

*Transportrådets beslut enligt 2 §
får överklagas hos kammarrätten.*

3 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1979: 560) om transportförmedling

1988/89:TU4

Bilaga

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1979: 560) om transportförmedling

dels att 2 kap. 4 och 6 §§, 3 kap. 3 § samt rubriken till 5 kap. skall ha följande lydelse,

dels att i lagen skall införas en ny paragraf, 5 kap. 2 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

4 §

Frågan om tillstånd till transportförmedling prövas av *regeringen eller den myndighet som regeringen utser.*

Frågan om tillstånd till transportförmedling prövas av *länsstyrelsen i det län där sökanden är kyrkobokförd eller, om sökanden är en juridisk person, där företagets ledning finns.*

6 §

Om tillståndshavaren dör övergår tillståndet på dödsboet. Om tillståndshavaren försätts i konkurs övergår tillståndet på konkursboet. Tillståndet gäller under högst ett år räknat från dödsfallet eller konkursbeslutet.

För verksamheten skall det finnas en *godkänd* föreståndare. I fråga om denne skall 2 § tillämpas.

Om tillståndshavaren dör, övergår tillståndet på dödsboet. Om tillståndshavaren försätts i konkurs, övergår tillståndet på konkursboet. Tillståndet gäller under högst ett år räknat från dödsfallet eller konkursbeslutet.

För verksamheten skall det finnas en föreståndare *som har godkänts av tillståndsmyndigheten*. I fråga om denne skall 2 § tillämpas.

Om en föreståndare inte har anmälts till tillståndsmyndigheten inom två månader från dödsfallet eller konkursbeslutet, upphör tillståndet. Detsamma gäller om föreståndaren inte godkänns och en annan föreståndare inte anmäls inom den tid som tillståndsmyndigheten bestämmer. Godkänns inte heller den andre föreståndaren, upphör tillståndet att gälla tre veckor efter det att beslutet härom har vunnit laga kraft.

3 kap.

3 §

Frågan om återkallelse av tillstånd till transportförmedling eller om varning prövas av *regeringen eller den myndighet som regeringen utser.*

Frågan om återkallelse av tillstånd till transportförmedling eller om varning prövas av *den länsstyrelse som har meddelat tillståndet.*

5 kap. Bemyndiganden

5 kap. Övrigt

2§

Länsstyrelsens beslut enligt denna lag får överklagas hos kammarrätten. Beslut om varning får inte överklagas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1989. Ärenden som avser överklagande av länsstyrelsens beslut enligt denna lag och som inte har avgjorts före ikraftträdandet skall vid ikraftträdandet överlämnas till kammarrätten. Överklaganden av beslut som transportrådet har meddelat före ikraftträdandet skall även därefter prövas av regeringen.

4 Förslag till Lag om ändring i lagen (1979: 561) om biluthyrning

1988/89:TU4

Bilaga

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1979: 561) om biluthyrning
dels att 2 kap. 4 och 6 §§, 3 kap. 3 § samt rubriken till 5 kap. skall ha
följande lydelse,

dels att i lagen skall införas en ny paragraf, 5 kap. 2 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

4 §

Frågan om tillstånd till uthyrningsrörelse prövas av *regeringen eller den myndighet som regeringen utser*.

Frågan om tillstånd till uthyrningsrörelse prövas av *länsstyrelsen i det län där sökanden är kyrkobokförd eller, om sökanden är en juridisk person, där företagets ledning finns*.

6 §

Om tillståndshavaren dör övergår tillståndet på dödsboet. Om tillståndshavaren försätts i konkurs, övergår tillståndet på konkursboet. Tillståndet gäller under högst ett år räknat från dödsfallet eller konkursbeslutet. För verksamheten skall det finnas en *godkänd* föreståndare. I fråga om denne skall 2 § tillämpas.

Om tillståndshavaren dör, övergår tillståndet på dödsboet. Om tillståndshavaren försätts i konkurs, övergår tillståndet på konkursboet. Tillståndet gäller under högst ett år räknat från dödsfallet eller konkursbeslutet. För verksamheten skall det finnas en *föreståndare som har godkänts av tillståndsmyndigheten*. I fråga om denne skall 2 § *första stycket* tillämpas.

Om en föreståndare inte har anmälts inom två månader från dödsfallet eller konkursbeslutet, upphör tillståndet. Detsamma gäller om föreståndaren inte godkänns och en annan föreståndare inte anmäls inom den tid som tillståndsmyndigheten bestämmer. Godkänns inte heller den andre föreståndaren, upphör tillståndet att gälla tre veckor efter det att beslutet härom har vunnit laga kraft.

3 kap.

3 §

Frågan om återkallelse av tillstånd till uthyrningsrörelse eller om varning prövas av *regeringen eller den myndighet som regeringen utser*.

Frågan om återkallelse av tillstånd till uthyrningsrörelse eller varning prövas av *den länsstyrelse som har meddelat tillståndet*.

2§

Länsstyrelsens beslut enligt denna lag får överklagas hos kammarrätten. Beslut om varning får inte överklagas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1989. Ärenden som avser överklagande av länsstyrelsens beslut enligt denna lag och som inte har avgjorts före ikraftträdandet skall vid ikraftträdandet överlämnas till kammarrätten. Överklaganden av beslut som transportrådet har meddelat före ikraftträdandet skall även därefter prövas av regeringen.

